

Αγαπημένε άνθρωπε, Δέν είναι ή 'Έκκλησία καί ή 'Ορθοδοξία αύτό πού νομίζουμε (Θρησκεία, θρησκοληψία, τυπολατρεία, κλπ). είναι το βίωμα καί ή μετοχή στήν προσωπική ἀλήθεια τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ή ἀλλιῶς ἀποκάλυψη Θεοῦ ὁ ὄποιος ἔρχεται ώς ἀνύπαρκτος γιά νά ὑπάρξουμε ἐμεῖς μέσα ἀπό μιά προσωπική σχέση μαζί τοῦ πού ξεκινᾶ ἀπό την γέννηση μας, το βάπτισμα, καί ἐν συνεχείᾳ στήν κοίμηση μας ὅπου θά τον ἀντικρύσουμε προσωπικά. Δέν είναι το Πάσχα το ἀρνί καί ή καλοπέραση ἀλλά ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός ὁ Θεάνθρωπος ἐπί ξύλου κρεμάμενος καί αναστάντας Κύριος. "Ἄς σκεφτώ τι σημαίνει το Πάσχα γιά την προσωπική μου ζωή η οποία μέρα με την μέρα τελειώνει, διότι η φθορά την τρώει καθημερινά.

Τι σημαίνει γιά μένα προσωπικά η ανάσταση τοῦ Χριστοῦ καί που είμαι εγώ σε ολο αυτό; Δεν είναι το Πάσχα απλά ένας εκκλησιασμός γιά να δώσω κοινωνικά ένα παρών. Το Πάσχα είναι το πέρασμα η οδός γιά να γίνει ο ἀνθρωπος κατά χάριν Θεός διότι γιά αυτό πλάστηκε καί όχι απλά γιά να ζήσει μια βιολογική ζωή ὅπου θα καταλήξει στο χώμα. Άλλα ως ψυχή καί σώμα να υπάρξει αιώνια μέσα από την σχέση με τον ίδιο τον Θεός προσωπικά. Σχέση, προσωπική, ερωτική, συγκλονιστική, οντολογική καί αναλογική.

Η πίστη είναι σχέση μέσα από τα μυστήρια καί όχι μια φαντασίωση, φιλοσοφία η σκέψη. Γιά αυτό καί δεν έχει νόημα η Θεία κοινωνία αυτές τις μέρες «γιά το καλό» ή «για το έθιμο», διότι δεν είναι αυτό.

Η Θεία κοινωνία είναι σχέση η οποία με ενώνει με το Θεό πραγματικά ψυχικά καί υλικά κοινωνώντας το ίδιο το σώμα καί το αίμα τοῦ. Αυτή η σχέση είναι προετοιμασία για γάμο η οποία περνά από το μυστήριο της εξομολόγησης-μετανοίας το οποίος ο ίδιος ο Κύριος θεμελίωσε διότι ο ίδιος ως Θεάνθρωπος θέλησε ο ἀνθρωπος να σώζεται μέσα από ἀνθρωπο. Όχι με μορφή ανάκρισης η με κατάλογο αμαρτιών ὡπως νομίζει ο κόσμος αλλά με διάλογο, προσωπική σχέση καί συμφιλίωση για αυτό καί η συγχωρητική ευχή είναι μαρτυρία του Ιερέως στον Χριστό για την συμφιλίωση ἀλλιῶς δεν θα με ωφελήσει ή καί ίσως με βλάψει.

'Η ἀλήθεια θά φανεί όταν τά όντα θά εχουν νικήσει τήν φθορά σε σχέση με τον Χριστό. **'Η Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ** κατέστησε σαφές ότι τά κτιστά όντα βρίσκονται σέ μία μεταβατική φάση, όσο είναι θνητά. Μόνο άν βρεθη τρόπος νά ύπαρξουν αιώνια, θά είναι καί ἀληθινά. "Ο, τι ύπηρχε καί τώρα δέν ύπαρχει πιά, είναι σάν νά μήν ύπηρξε. Πραγματικά ύπαρχει κάτι μόνο άν ύπαρχει γιά πάντα. Τότε μόνο είναι ἀληθινό. **'Η ἀλήθεια θά αποκαλύφθεί** την ήμέρα της αναστάσεων των πάντων.